

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil gerne have at vide, om ministeren vil bekræfte nogle udtalelser, han er citeret for i Ekstra Bladet den 28. februar, altså i mandags. På spørgsmålet, om man, når nu det er sådan, at man ikke kan registrere folk alene på grund af lovlig politisk aktivitet, så kan registrere dem alligevel for lovlig politisk aktivitet, hvis man samtidig registrerer dem for andet, svarer ministeren: »Det kunne være et eller andet om statens sikkerhed. Et eller andet, der er udført. Det kan da godt være, man har en mistanke om, at personer skader sikkerheden her i landet.« Og endelig siger ministeren: »Ja, eller på handlinger, der ikke er strafbare.« Kogt ned betyder det, at ministeren har sagt til bladet – og jeg vil gerne have bekræftet, om han står ved det – at man godt kan registrere folks lovlige politiske aktivitet, hvis man samtidig kan hænge dem op for et eller andet om statens sikkerhed, en mistanke om, at personer skader sikkerheden, eller på handlinger, der ikke er strafbare, dvs. fuldt lovlige handlinger.

Desuden vil jeg gerne have at vide, om ministeren, hvis han bekræfter dette, ikke mener, at det er fantastisk farligt og skadeligt for retssikkerheden, hvis man på denne måde kan påstå, at fuldt lovlige handlinger kan være skadelige for sikkerheden.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det var jo mange spørgsmål, fru Anne Grete Holmsgård stillede på én gang, men jeg har jo muligheden for gennem skriftlige spørgsmål, der er stillet til mig af fru Anne Grete Holmsgård, at svare yderligere.

Jeg kan bekræfte, at jeg har udtalt mig til Ekstra Bladet som gengivet. Det, jeg har sagt, er, at man kan registrere folk efter de nugældende regler, selv om de ikke har gjort sig skyldige i noget strafbart, og at denne registrering kan indeholde oplysninger om deres virksomhed.

Til hr. Pelle Voigt vil jeg gerne sige, at jeg ikke kender noget til noget spørgeskema, der skulle være udfyldt af den danske efterretningstjeneste. Det, jeg kan sige om perioden efter Flemming Sørensens arrestation, er, at der har været henvendelser fra vesttyske myndigheder, men det er alene en bekræftelse af tidligere oplysninger, der dér er givet, og standpunktet fra det danske politis side

har været det, at da sagen verserer ved vesttyske domstole, har man sagt til de vesttyske myndigheder, at hvis de ville anmode om oplysninger til brug for efterforskningen, måtte de fremkomme med en egentlig retshjælpsbegæring. Denne begæring er ikke fremkommet, og derfor er der altså ikke givet sådanne nye oplysninger.

Jeg vil gerne sige vedrørende samarbejdet – for det er jo det, der bliver berørt – mellem politimyndigheder i forskellige lande, at det har vi jo i meget vidt omfang. Det er faktisk en daglig foreteelse, og det er meget vigtigt ikke mindst for hele narkotikaområdet, at man har dette samarbejde med fremmede myndigheder, også politimyndigheder. Det kan i den ene sag være udenlandsk politi, der har brug for hjælp herfra, og i den næste sag dansk politi, der har brug for hjælp fra udlandet, og jeg tror ikke, nogen vil bestride, at en sådan udveksling af oplysninger i mange tilfælde må være en nødvendighed.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, det mest gentagne ordsæt i ministerens svar har været »jeg ved ikke, om«, og så vil jeg da gerne spørge: kan det virkelig være rigtigt, at danske efterretningstjenester kan udlevere materiale om danske statsborgeres anliggender – danske statsborgere, der ikke er anklaget for noget som helst her i Danmark – til fremmede efterretningstjenester, uden at det er muligt for Danmarks justitsminister at finde ud af, hvad det er for oplysninger, der er udleveret? Det synes jeg virker ganske fantastisk og overordentlig graverende.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg ved ikke, hvornår jeg har sagt, at jeg ved ikke. Det er ganske urigtigt. Jeg har givet de oplysninger, der er bedt om, jeg har meddelt hr. Pelle Voigt, at jeg intet grundlag har for at tro, at der er noget spørgeskema, der er blevet udfyldt og sendt til de vesttyske myndigheder. Derfor forstår jeg slet ikke, hvad hr. Pelle Voigt – når han har fået svar på sine spørgsmål – mener med den udtalelse, han nu kommer med. Jeg har redegjort for, at i en lang periode – og jeg pegede på, at det gik tilbage til 1970 – har der været en udveksling af oplysninger. Af hvilken art de er, det skal jeg ikke komme ind på her, men jeg har meddelt, at der gennem denne lange